

БРИНИТЬ СТРУНА – ДУША СПІВАЄ

Минулої суботи за сприяння керівництва Львівської залізниці та дорожнього комітету профспілки у концертному залі ім. С. Людкевича Львівської філармонії відбувся ювілейний концерт народного ансамблю бандуристок “Чарівні струни” під керівництвом лауреата премії ім. С. Людкевича Ірини Содомори. На концерт до філармонії завітали шанувальники творчості цього талановитого колективу.

Концертну програму розпочали поетичні рядки Олександра Олеся у виконанні ведучої концерту, актриси Львівського національного драматичного театру ім. М. Заньковецької, заслуженої артистки України Олександри Бонковської, в яких струни душі асоціюються зі струнами бандури, яка є символом українського народу, його сили і непереможності. Сьогодні бандура переживає злет у професійному виконанні, адже завдяки таким творчим колективам, як “Чарівні струни”, цей інструмент звучить цікаво і в інструментальних, і в класичних, і в сучасних творах. Упродовж багатьох років із колективом співпрацює львівський композитор Оксана Герасименко, в аранжуванні якої твори зазвучали колоритно і багатогранно. Тож пісня “Музика полів” (сл. Терези Угрин на музику Оксани Герасименко) у виконанні “Чарівних струн” яскраво це підтвердила. Надзвичайно душевно звучав твір “Сповідь” у виконанні солістки ансамблю Марти Супрун. Коли до виконання творів долучається ще один соліст колективу – скрипаль-віртуоз Михайло Романишин, твори набувають іще більш гармонійного звучання. Сподобалася глядачам “В’язанка українських жартівливих пісень”, де соло виконували Марта та Михайло.

Керівник “Чарівних струн” Ірина Содомора своїм учителем вважає патріарха бандурного мистецтва, заслуженого діяча мистецтв України, професора Львівської музичної академії ім. М. Лисенка Василя Герасименка. Нині свій досвід і вміння Ірина Михайлівна передає молодшому поколінню митців. Своїм вчителем її вважає лауреат найпрестижніших всеукраїнських та міжнародних конкурсів, заслужений артист України

Ансамбль “Чарівні струни” відзначив 35-річчя творчої діяльності

Тарас Лазуркевич, який навчався у класі бандури у Львівській музичній школі №4. Тож авторський твір Тараса Лазуркевича “Мамина пісня” став творчим подарунком для Ірини Содомори на святковому дійстві. Надзвичайно тепло прийняли глядачі талановитий дует “Бандурна розмова” у складі заслужених артистів України Тараса Лазуркевича та Олега Созанського, який виконав українську народну пісню “Ой під горою”. Сподобалися глядачам жартівливі пісні різних регіонів України – бойківська, лемківська, гуцульська (коломицька) в обробці Оксани Герасименко та ліричні пісні, аранжування до яких виконав заслужений артист України Дмитро Губ’як, який протягом кількох років співпрацював із колективом бандуристок.

Ось уже впродовж 35 років “Чарівні струни” пропагують найкращі зразки української культури на найпрестижніших фестивалях і конкурсах в Україні та за її межами. До речі, на ювілейному концерті глядачі вперше почули пісні китайською, польською, французькою, німецькою мовами у виконанні львівських бандуристок.

Ведуча концерту Олександра Бонковська зачитала фрагменти публікацій у зарубіжній пресі про виступи “Чарівних струн”, а також подяки від послів держав на ім’я начальниці Львівської залізниці, яку ансамбль гідно презентує за кордоном.

У другій частині концертної програми твори у виконанні колективу були представлені таким чином, щоб показати багатогранне

звучання бандури у різних напрямках музики. Мабуть, нікому з присутніх не доводилося до цього моменту почути, як звучить бандура при виконанні джазових творів. Насправді це було неперевірено.

Ще одним експериментом у бандурному мистецтві стала віртуозна гра заслуженого артиста України Дмитра Губ’яка, який разом із дипломантом міжнародних конкурсів Вікторією Паровою (партия фортепіано) виконали “Політ джмеля” з оперети М. Римського-Корсакова “Казка про царя Салтана”.

Уперше поєднати бандурне звучання з оперним співом “Чарівним струнам” вдалося минулого року у Львівській опері, де відбувся концерт з нагоди 150-річчя Львівської залізниці. Тоді з ансамблем висту-

пала оперна співачка з Відня Тирса-Іванна Ребет. Цього вечора на сцені філармонії соло під акомпанемент бандури неперевірено виконала солістка Львівської опери Наталія Курильців. Провідний соліст Львівської опери, заслужений артист України Олег Лихач привітав чарівних бандуристок, керівника колективу Ірину Содомору із 35-річчям творчого шляху і в дарунок заспівав пісню “Ой ти, дівчино, з горіха зерня”. Пісенний подарунок усім львівським залізничникам з нагоди професійного свята зробили заслужені артисти України Любов Качала та Олег Лихач.

Завершальним акордом концертної програми стала пісня “Квітка-душа” (сл. Д. Гольде, муз. К. Меладзе) в аранжуванні Віолетти Дутчак, із якою цього року на VII огляді-конкурсі народної творчості серед працівників залізничного транспорту України в Харкові “Чарівні струни” здобули перше місце. Найкращою нагородою для артиста є щирі оплески, сяючі очі глядачів, зворушені серця і букети квітів. Усього цього не бракувало “Чарівним струнам” суботнього вечора. Художній керівник та диригент Ірина Содомора у свою чергу подякувала керівництву залізниці і дорпрофсожу, особисто начальнику Львівської залізниці Богданові Піху та голові дорожньої профспілкової організації Андрію Сенишину, куратору проекту та режисеру концерту Зоріані Мірус та іншим за сприяння у проведенні ювілейного концерту.

Одночасно у фойє філармонії відкрилася художня виставка “Барви музики”, учасниками якої стали знані у світі львівські художники, для яких музика створює особливий творчий настрій. А заслужений художник України Петро Сипняк зробив для “Чарівних струн” сюрприз – у стислі терміни намалював три картини, прообразом яких стали бандуристки ансамблю. До слова, виставка художників триватиме до 4-го грудня. У рамках концертної програми у філармонії можна було побачити фотовиставку Тараса Левандовича, який тривалий час співпрацює з народним ансамблем бандуристок “Чарівні струни”.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА
Фото Ігоря ПАРАЩАКА

“ТРУСКАВЕЦЬКІЙ КОЛІЇ” – 100 РОКІВ!

(Закінчення. Поч. на 3 стор.)

Однак через різні організаційно-технічні та фінансові неузгодженості ця подія відбулася на рік пізніше – 16 жовтня 1990 року.

Новий залізничний палац розташований недалеко від старого і вирізняється модерною навіть на сьогоднішній день архітектурою, яка гармонійно вписується в гористий ландшафт цього мікрорайону міста-курорту. Він розрахований на одночасне обслуговування 800 пасажирів. До послуг приїжджих два просторі пасажирські зали загальною площею 900 квадратних метрів, вісім кас, є окрема каса для обслуговування інвалідів війни, довідкове

бюро, багажне відділення, кімнати відпочинку на 67 місць та ін. До складу вокзального комплексу входить 6 будівель вокзалу, 2 посадкові платформи, 6 пішохідних переходів через залізничні колії, котельня.

Загальна площа привокзальної території – 8820 кв. м, корисна площа вокзальних приміщень – 4205 кв. м.

Теперішній залізничний двір успішно справляється зі своїми функціями. Кожного року його працівники обслуговують тисячі пасажирів. Якщо, скажімо, у 2009 році послугами залізниці у Трускавці скористалося 198524 пасажирів, а в примісько-

му перевезенні – 54472 особи, то в 2011-му відповідно 207528 і 80335 пасажирів, з них практично половина – 40913 – пільгові категорії пасажирів. І що характерно, жодних серйозних нарікань на працівників вокзалу за обслуговування з боку величезної кількості користувачів нема.

Так повелось від початку заснування станції Трускавець, що “Трускавецька колія” завжди була під професійною опікою її працівників. На жаль, не маємо прізвищ керівників і залізничників, які обслуговували приїжджих гостей курорту за часів Австрії, Польщі і Німеччини. Та нема жодних сумнівів у тому, що вони надзвичайно

ретельно ставилися до виконання своїх обов’язків, завжди підтримували належну чистоту і порядок, повсякчас дбали про якісне обслуговування пасажирів.

Так працювали і керівники станції в попередні десятиліття – Антон Яворський, Зеновій Гук. Галина Гурба очолювала станцію Трускавець 15 років, за цей період покривля вокзалу була перекрита черепицею, перон викладено бруківкою, встановлено автономне опалення, відремонтовано технічні приміщення. У липні цього року Галина Гурба вийшла на заслужений відпочинок, а її справу нині успішно продовжує не менш досвідчена

залізничниця Ірина Селівончик. Пані Ірина розуміє, що на її долю випала почесна і важлива справа – відповідати за належний технічний стан усього станційного комплексу, бездоганну роботу залізничного вокзалу, сумлінне, якісне обслуговування пасажирів. У цьому Ірина Ярославівна відчуває щоденну допомогу ветеранів станції Марії Веретки, Ярослави Бодлак, Ольги Зубрицької, Ольги Смоли, Світлани Гаврик, Анжели Веселої, Віктора Зубрицького та молоді генерації залізничників – Марії Волошин, Вікторії Гурби, Ольги Артимович та інших працівників станції Трускавець.

Підготував Андрій ГОВИЩАК